

دوشنبه 26 اسفند 1398 - 21 رجب 1441 - 16 مارس 2020

رحلت یادگار امام حجت الاسلام و المسلمین "حاج سیداحمد خمینی" (1373 ش)

رحلت یادگار امام حجت الاسلام و المسلمین "حاج سیداحمد خمینی" (1373 ش)، حجت الاسلام و المسلمین حاج سیداحمد خمینی در 24 اسفند سال 1324 شمسی در بیت علم و عرفان و فضیلت و مجاهدت، در شهر مقدس قم دیده به جهان گشود. پس از پایان دوره دبیرستان و به هنگام تبعید والد معظمش حضرت امام خمینی(ره) به نجف اشرف، به تحصیل علوم اسلامی پرداخت و مدارج علمی را پیمود. حاج سید احمد پس از شهادت برادر بزرگوارش آیت الله سیدمصطفی خمینی، مسئولیت اصلی ارتباط امام امت با یاران انقلاب را به عهده گرفت و تا پیروزی انقلاب اسلامی و پس از استقرار نظام اسلامی، این ارتباط را کاملاً حفظ نمود و در تمامی لحظات در کنار حضرت امام بود. ایشان در پاریس، علاوه بر مقابله با جریان‌های سیاسی منحرف از خط امام و برنامه ریزی دقیق برای تنظیم امور بیت و دفتر امام در نوفل لوشاتو، رسالتی مهم بر عهده داشت که تجربه کافی آن را قبلاً طی سال‌های مبارزه در ایران آموخته بود. این رسالت مهم، برقراری ارتباط‌های گسترده و لازم بین اقشار مختلف جامعه انقلابی ایران و رهبری انقلاب در خارج از کشور بود. ایشان پس از ورود به کشور و پیروزی انقلاب اسلامی، همانند گذشته، زمینه‌های لازم را برای هدایت امور انقلاب و تنظیم بیت و دفتر امام و تامین شرایط برای ارتباط‌های گسترده امام با مردم و مسئولان که روزانه در نوبت‌های متوالی به دیدار امام می‌رفتند، فراهم می‌نمود. وی به عنوان رییس دفتر امام، بخشی از مسئولیت‌های خطیر ایشان را برعهده گرفت و در خلال این مدت، با قوت و به خوبی، از ایفای وظایف محوله برآمد. همچنین با شروع جنگ، کسب اطلاعات دقیق روزمره از آخرین وضعیت جنگ و آخرین اخبار از شرایط سیاسی و اجتماعی جامعه و موضع‌گیری افراد و گروه‌ها در قبال جنگ، تنظیم و جمع‌بندی اطلاعات و رساندن به موقع این اخبار به حضرت امام، مسئولیتی بود که مرحوم حاج احمد خمینی آن را با مدیریت عالی خود انجام می‌داد. ایشان پس از رحلت جانگداز حضرت امام خمینی(ره)، به عضویت مجلس خبرگان رهبری و نمایندگی مقام معظم رهبری در شورای عالی امنیت ملی کشور برگزیده شد و تولید مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی را برعهده گرفت و بسیاری از کتاب‌ها و نوشتارهای امام را به زیبایی منتشر نمود. ارتباط حاج سیداحمد با مقام معظم رهبری بسیار گرم و زبازد همگان بود و از یاران صدیق رهبر انقلاب و مورد احترام همه ملت ایران بود. این روحانی مجاهد سرانجام پس از چند روز بیماری حاد، در 26 اسفند 73 در 49 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از اقامه نماز میت توسط حضرت آیت الله خامنه‌ای، طی مراسم باشکوهی در جوار مزار پدر ارجمندش مدفون گردید.

آیت الله محمد باقر، بنحسب حوزه علمیه قم آیت الله "احمد بابانی اردبیلی" (1375 ش)، در سال 1306 ش (1346 ق) در اردبیل به دنیا آمد. پس از تحصیل مقدمات در زادگاه خویش، در 20 سالگی راهی قم شد و از محضر آیات عظام سیدمحمد باقر سلطانی، سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی، سیدمحمد حجت، سید حسین بروجردي و سید محمد محقق داماد بهره برد. آیت الله بابانی همزمان با تحصیل، به تدریس می‌پرداخت و علمی‌رغم تنگدستی، لحظه‌ای از تحصیل و تدریس باز نماند. ایشان طی پنجاه سال تدریس سطوح، شاگردان فراوانی را پرورش داده و طی سال‌های آخر عمر، جلسات آموزشی ایشان، از پررونق‌ترین جلسات حوزه به شمار می‌رفت. آیت الله بابانی از ابتدای شروع مبارزات ضد رژیم به رهبری حضرت امام خمینی(ره)، به پیکار با دستگاه پهلوی پرداخت. ایشان همگام با دیگر مدرسین حوزه، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم را پی افکند و نامش همواره در ذیل اعلامیه‌های جامعه مدرسین دیده می‌شد. ایشان پس از پیروزی انقلاب نیز از مدافعان انقلاب بود و از تأیید و پشتیبانی مواضع امام دروغ نمی‌کرد. از این عالم بزرگوار تالیفات متعددی بر جای مانده که حاشیه کفایت‌الاصول، تقریرات آیت الله بروجردي و حجت کوه کمره‌ای و شرح مکاسب و... از آن جمله‌اند. سرانجام این عالم وارسته در 26 اسفند 1375 ش برابر با 6 ذیقعده 1417 ق در 69 سالگی دارفانی را وداع گفت و در کنار استاد خود، محقق داماد در حرم حضرت معصومه(س) آرامید.

آیت الله "کمال جنبلاط" سیاست‌مدار، بنحسب لبنان، (1977م) در 6 دسامبر 1917م در جنوب بیروت به دنیا آمد. وی از جوانی و پس از طی تحصیلات دانشگاهی خود وارد عرصه سیاست گردید و ابتدا به عنوان نماینده منطقه شوف و سپس در سال 1946 به عنوان وزیر اقتصاد و کشاورزی انتخاب گردید. جنبلاط هم‌چنین در سال 1949م حزب سوسیال ترقی‌خواه لبنان را بنیان نهاد. جنبلاط از سال 1952 به بعد، فعالانه در جناح مخالف دولت به کار پرداخت و توانست بشارة‌الخوری، رئیس جمهور وقت لبنان را سرنگون سازد. او با رؤسای جمهور بعد نیز ارتباطاتی داشت و به مقتضای منافع خود پیش می‌رفت. وی از سال 1965م تدریجاً مواضع رادیکالی انتخاب کرد و جبهه چپ طرفدار شوروی را به وجود آورد. این جبهه از حزب سوسیالیست ترقی‌خواه، حزب کمونیست و چند سازمان سیاسی دیگر تشکیل شده بود. کمال

جنبلاط پس از جنگ شش روزه 1967 بین اعراب و اسرائیل به صورت یکی از طرفداران جدی نهضت مقاومت فلسطین درآمد و در سیاست‌های خود در لبنان، از حمایت احزاب و سازمان‌های فلسطینی برخوردار گردید. جنبلاط در سال 1972م دبیر کل جبهه عربی حمایت از فلسطین شد و در تابستان 1976م با ورود نیروهای نظامی سوریه به لبنان به شدت مخالفت کرد. وی به منظور خنثی کردن برنامه‌های سوریه، سفرهایی به اروپا و جهان عرب انجام داد که البته بی‌نتیجه ماند و پس از اعلام مشروعیت حضور ارتش سوریه در خاک لبنان در کنفرانس سران عرب، مجبور به پذیرش این وضعیت شد گرچه دشمنی خود را با سوریه تا آخر ادامه داد. کمال جنبلاط سرانجام در نیمه مارس 1977م توسط مخالفانش در 60 سالگی به قتل رسید. وی علاوه بر شخصیت سیاسی، به عنوان یک اندیشمند آثاری نیز از خود به جای گذاشت که حقیقت انقلاب 1958 لبنان، برای لبنان و درباره سیاست لبنان از آن جمله است.